

munen, og derfor, antager jeg, indeholder Lovforslaget Bestemmelser om, at der skal svares et Bidrag til Kommunen, eller i alt Fald, at den vedkommende for at have Valgret skal være ansat til et Bidrag til Kommunen. Men hvad kan det nytte, at der er saadanne Bestemmelser i disse Love, naar de faktisk ere annullerede i Praksis? Det er nu almindeligvis saaledes, at en Mængde Mennesker udelukkes fra kommunal Valgret. Der er nemlig i Købstæderne opstaaet saakaldte Skatteskalaer. De fleste af dem ere vist saaledes affattede, at af en aarlig Indtægt af 600 Kr. svares der ikke Skat, og de paagældende fritages yderligere for at svare Skat af 100 Kr. for hvert Barn. Det er vistnok det almindelige, men det er jo indlysende, at da mange Arbejdere ikke have denne Indtægt — mange Arbejdere have jo 4—5—6 Børn, og deres Aarsindtægt andrager mange Gange ikke mere end 7—8—900 Kr. — blive de allerede af den Grund udelukkede. Jeg skal saaledes oplyse, at i Aalborg havde vi for Aaret 1893 ikke nogen Skala, men det var Praksis, at det mindste Beløb, der svaredes Skat af, var 50 Kr. Saa forandrede man dette, og man fik fra Byraadets Side Sanktion paa en Skala, hvorefter det mindste Beløb der for Fremtiden skulde svares Skat af, blev 100 Kr. Paa den Maade blev der til en Begyndelse slettet 600 Vælgere af Valglisten, og det var kun faa af dem, der bleve satte op til at svare Skat af 100 Kr. om Aaret, Resten, vistnok omtrent 500 blev fuldstændig slettet af Valglisten. Det er netop den Slags Vilkaarligheder fra de styrendes Side, fra dem, som i Øjeblikket ere Magthavere, som Socialdemokraternes Forslag sikrer imod, idet det jo gaar ud paa, at der ikke skal fordres nogen direkte Ydelse til Kommunen. Jeg kunde ogsaa have Lyst til at spørge, hvorfor Tjenestefolk ere blevne undtagne i Venstres Forslag. Jeg skal fremkomme med et Eksempel. Lad os sætte, at der er 2 unge Mennesker paa 25—26 Aar. Den ene er en paalidelig og dygtig Mand, som mener, at det tjener ham bedst at have en fast Tjeneste, idet han saa bedre kan overse, hvad hans Indtægter blive, og han tager altsaa Plads som Tjenestekarl. Efter Venstres Forslag har han ingen Valgret, naar han ikke har sin egen Husstand. Den anden derimod tager ikke fast Tjeneste, maaske fordi han er mindre arbejdsom og mindre pligtopfyldende, men blot fordi han unddrager sig dette private Tjenesteforhold, har han Stemmeret, medens den anden

skønt han i øvrigt har de samme, maaske bedre Kvalifikationer, ikke har det. Venstres Forslag vilde, hvis det blev til Lov, have den Indflydelse, at en Tjenestekarl i en By, saa længe han er ung, ikke har Valgret, fordi han da i Reglen ikke har egen Husstand, men naar han saa bliver ældre og gifter sig, skulde han, saa vidt jeg har forstaaet Forslaget, faa Valgret. Men saa kommer Skatteskalaen i Vejen. Den fritager ham for at svare Skat, og saa har han heller ikke paa denne Betingelse Valgret. I det hele taget har det nu formet sig i det daglige Liv saaledes, at naar den fattige Del af Befolkningen, Arbejderen, naar den Alder, hvor han faar politisk Valgret, har han i Reglen tabt sine kommunale Rettigheder, idet han har været gift et Par Aar og i Reglen har et Par Børn at forsørge. Han bliver da strøget af den kommunale Valgliste. Jeg mener, at det er absolut forkert at knytte den kommunale Valgret til en direkte Ydelse til Kommunen, fordi det da bliver saaledes, at mange modne og dygtige Mænd afskæres fra deres kommunale Valgret, netop paa en Tid, da de have stor Interesse af at udøve den. Det er mange Gange paa en Tid, da de skulle have deres Børn i Skole, og da deres Forældre maaske maa forsørges af det offentlige osv., det kunde da netop have sin store Interesse for dem at have Medbestemmelsesret, men netop da have de det ikke, fordi der kræves direkte Ydelse. Naar Magthaverne i en Kommune ikke ville unde en Mand hans Stemme, men mene, at det kan tjene dem og deres Parti, at han ikke har sin Stemmeret, afskære de ham ifølge den gældende Praksis ganske simpelt derfra. Det forekommer mig derfor, at det Lovforslag, som foreligger fra Venstre, ikke har en fuldt ud demokratisk Karakter. Det vil nemlig i Praksis udelukke en hel Mængde Mennesker fra kommunal Valgret.

Ordføreren for det første Forslag (P. Christensen): Det ærede Medlem udtalte, at jeg stærkt fremhævede dette, at det stod i de nugældende Kommunallove, at enhver skulde inddrages under Ligningen paa Formue og Lejlighed, og det er ogsaa Tilfældet, det ærede Medlem kan jo selv slaa op og se saavel i Landkommunallovens § 21 som i Købstadkommunallovens § 26, der staar dette udtrykkelig. I Fjor tog man netop disse Forhold under Overvejelse, idet man var klar over, at dette betød, at enhver, der havde fast Ophold i